

На останок хочеться звернути увагу на розвиток обслуговування в ресторанах України. Нам здається, що офіціанти з формально обслуговуючого персоналу перейдуть в більш персофікований «френдлі» формат. Це в будь-якому випадку буде найближчий тренд, тому що культура українців, як гостей ресторану зростає і ми починаємо поважати людей, які нас обслуговують, оскільки рівень їх кваліфікації зростає.

Висновок. Чомусь прийнято трендам слідувати, але на українському ринку ресторанних послуг тренди повинно створювати. Це не просто, але для цього в Україні є всі можливості. Ми вірим в Україну. Здорове харчування завжди буде в тренді, бо воно є стратегічним ресурсом націонал

ЛІТЕРАТУРА

1.Шамара І.М. Тенденції розвитку ресторанного господарства як складової туристичної галузі України. / І.М.Шамара // Вісник ХНУ ім. В.Н.Каразіна. – 2013. – № 1042. – С. 151-153.

2.П'ятницька Г. Сучасні проблеми інноваційного розвитку ресторанного господарства України / Г.П'ятницька, О.Григоренко // Вісник КНТУ. – 2016. – №27. – С.5-11.

Костянтин Македонський,
студент 6 курсу
гуманітарно-економічного факультету
Наук. керівник: **П.В. Захарченко,**
д.е.н., професор (БДПУ)

ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ПОПИТ ЯК НАПРЯМ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Проблема створення сприятливого інвестиційного клімату завжди знаходилося у центрі уваги економічної думки. Це обумовлено тим, що інвестиції стосуються найглибших основ господарської діяльності, визначають процес економічного зростання в цілому. У сучасних умовах вони виступають найважливішим способом забезпечення умов виходу держави з економічної кризи, сприяють впровадженню нових технологій, сучасних видів устаткування, передового досвіду іноземних підприємств, методів управління та виробничої культури, збільшенню продуктивності праці, підвищенню добробуту населення тощо. Тому питання про стан інвестицій в Україні та перспективи їх збільшення особливо актуальне на сучасному етапі економічного розвитку держави [1].

Сьогодні від ефективності інвестиційної політики залежать стан виробництва, положення і рівень технічної оснащеності основних фондів підприємств народного господарства, можливості структурної перебудови економіки, рішення соціальних і екологічних проблем. Інвестиції являються основою для розвитку підприємств, окремих галузей і економіки в цілому. Під час економічної кризи інвестиційна діяльність в Україні значно знизилася. Попит на інвестиції падав значно швидше чим виробництво валового продукту. Однієї з причин цього, було те що

інфляція значно знецінювала інвестиційні засоби. Протягом останнього років, незважаючи на значне уповільнення темпів інфляції, зменшується частина довгострокових кредитів, наданих суб'єктам господарювання усіх форм власності в загальному обсязі кредитів в економіці країни [2].

Пріоритетними напрямками для залучення і підтримки стратегічних інвесторів можуть бути визначені ті, де Україна має традиційні виробництва, володіє необхідним ресурсним потенціалом і формує значну потребу ринку у відповідній продукції, а саме: виробництво легкових і вантажних автомобілів; тракторо- і комбайнобудування; авіа- і ракетобудування; суднобудування; замкнутий цикл виробництва палива для АЕС; розвиток енергогенеруючих потужностей; нафтогазодобича, зокрема на Чорноморському шельфі; упровадження ресурсо- і енергозберігаючих технологій; переробка сільгосппродукції; транспортна інфраструктура.

Сучасні умови економічного розвитку вимагають проведення активної політики по залученню прямих іноземних інвестицій. В Україні створена законодавча база в сфері регулювання інвестиційної діяльності, що поступово удосконалюється з метою досягнення більшого припливу іноземних інвестицій і підвищення ефективності їхнього використання. Зокрема, іноземні інвестиції в Україні не підлягають націоналізації. Державні органи не мають права реквізувати іноземні інвестиції, за винятком випадків здійснення надзвичайних заходів при стихійних лихах, аваріях, епідеміях, епізоотіях. При цьому закордонному інвестору гарантується адекватна й ефективна компенсація.

Іноземні інвестори мають право на відшкодування збитку, включаючи упущену вигоду і моральний збиток, заподіяний їм у результаті дій, чи бездіяльності неналежного виконання державними органами України або посадових осіб передбачених законодавством зобов'язань перед іноземним інвестором. У випадку припинення інвестиційної діяльності іноземному інвестору гарантується повернення його капіталовкладень у натуральній чи формі у валюті інвестування без сплати мита, а також доходів з цих інвестицій у грошовій чи товарній формі. Держава також гарантує безперешкодний і терміновий переклад за кордон прибутків і інших засобів в іноземній валюті, отриманих на законних підставах у результаті здійснення іноземних інвестицій [3].

В даній роботі було обґрунтовано пропозиції і рекомендації по стимулюванню інвестиційної активності підприємств в Україні. До основних можна віднести: орієнтованість на ринок законодавчої бази; зниження податкового тиску на підприємства; удосконалення механізму проведення міжнародних тендерів; надання гарантій іноземним інвесторам; удосконалення аграрної політики і політики у сфері приватизації.

ЛІТЕРАТУРА

1. Грінюв В.М. Інвестування / В.М. Грінюв, В.О. Корда. – К.: Знання, 2010. – 452 с.
2. Гунський Б.В. Інвестиційні процеси в глобальному середовищі / Б.В. Гунський. – К.: Наукова думка, 2009. – 390 с.
3. Комашенко Т.М. Інвестиційний ринок України в глобальному середовищі // Економіка та держава. – 2009. – №9. – С. 86-94.